

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

„Binevoitorii” noștri.

Cuminți oameni sunt concetățenii maghiari. De câte ori se ivesc pe orizontul politic vr'un nor negru, consfii de puterile lor mărginite, apelează la ajutorul Românilor.

Aceasta nu e de ieri de alaltăieri așa, ci se vede că timpuri depărtate în trecut s'au servit de același metod. Au măgălit în fața pericolului pe Români. Li-au împărțit și vr'o câteva diplome de nobilime, poate mai mult ca să separeze prin ele o parte din masele populului și succesiv să-i sporească șirurile lor cele rare. Dar mai târziu, când s'au scut siguri și departe de pericol, au venit cu dispreț și ură, cu conjurațiuni, cu tripartit, cu aprobate și compilate și cu jug nesuferit contra Românilor. În asemenea timpuri, când arsenalul persecuțiunii era complit, toleranța până la bună plăcerea domnilor era considerată din partea concetățenilor maghiari, se înțelege, de binefacere.

Tot așa au urmat și la 1848—49. Nu mai slăbiau pe Români din dragostea cu pericolul și inimicul comun. Libertatea, frățietatea și egalitatea erau afișate pe toți pereții și proclamate în toate adunările. Nu voiau însă, ba se feriau înadins să deslușească, cum are să fie apăsătoare libertatea, frățietatea și egalitatea, fiindcă concetățenii maghiari din capul locului și-le rezervase pentru sine.

Nu numai atâtea. Îndată-ce prinsese ceva aripi de sburat, în urma unor concesiuni storse dela Viena prin surprindere, în locul libertății, frățietății și egalității concetățenii noștri au substituit unio regis halál (uniune sau moarte) pentru Românii din Transilvania și münden ember legyen és magyar (tot omul să fie om și Maghiar) pentru toți nemaghiarii din țările ungurești, prin urmare și pentru Români.

Modul acesta de bunăvoință către noi Români s'a repetat și mai înainte și după 1866.

Înainte ear' apare inimicul comun: panslavismul. Pe acesta numai „Maghiarii și noi Români îl putem împiedeca”. Umăr la umăr dară să ne luptăm contra lui.

Însă pe cât de dulci erau vocile sirenice, când ne chemau la luptă comună înainte de 1867, pe atât de bruscă a devenit atitudine, după ce concetățenii noștri s'au vădut earăși în

șea. După 1867 din an în an se vede cum progresând uită și pericolul comun și lupta umăr la umăr „contra panslavismului”. Mai mult. Ne fac să înțelegem, că lupta aceasta Români s'o lupte ca Maghiari. Da, pentru-că și apropierea de dinșii o înțelege așa: Români s'au renunțe la naționalitatea lor și schimbe numele românești cu nume „patriotice”. Apropierea s'fie o contopire de bunăvoință în elementul maghiar, ca în chipul acesta să se asigure contra eventualității de a căde pradă în ghiarele panslavismului.

La imposibilitatea lucrului acestuia se vede, că nu se prea cugetă concetățenii noștri maghiari.

Modul lor de cugetat este tot cel din timpurile când întunecul susținut și nutrit pe cale artificială împiedeca pe Români să scie căți sunt și ce sunt în stare să presteze.

De aceea, după-ce au vădut, că nu este chip de a răbdi cu încăpăținări de Români, care din ce sciu nu vreau să ese, concetățenii maghiari au apucat înainte pe calea persecuțiunii. Au fost tratați Români alături cu cei căduți în prepus, că vor da oare-când contingent de avans panslavismului.

Români însă demult se cumintișeră. Demult sciau ei aprea vocile întocmite spre seducere. Și așa și-au și întocmit demersul după-cum trebuia să și-l întocmească.

N'au dat creșământ nici vocilor ademenitoare și nu s'au înspăimântat nici de atitudinea din urmă cu persecuțiunile. Români s'au mărginit a ave patria în vedere și postulatele ei și a aduce în armonie interesele lor cu ale patriei, așa încât din vina lor nici patria să nu suferă, dar' nici interesele lor proprii.

Însă fiindcă curentul nesocotinței concetățenilor maghiari era prea mare de a-l opri și a-l ține în loc, Români s'au decis pentru o atitudine expectativă. Voiau să aștepte să vadă unde se vor opri concetățenii noștri porniți odată la baterea câmpilor fără de nici un rost.

Nu li-au plăcut concetățenilor maghiari nici atitudinea expectativă a Românilor.

Sub pretexte de nimica s'au încercat a le smulge condeiele din mână și a le suprima organele de publicitate prin procese de presă și prin aruncarea diariștilor în temnițe.

Mai multă dragoste se părea că nu se poate.

Dar' totuși.

Este vorba acum în timpul din urmă de împăcarea naționalităților. Coarda alegea au atins-o acum pe ocaziunea alegerilor la dietă toate partidele concetățenilor maghiari. Și unde e vorba de naționalități nu se poate să nu fie vorba și de Români.

Unde ar rămâne bunăvoința tradițională față cu Români? Bunăvoința care, după-cum am vădut, pururea au avut-o concetățenii maghiari față cu Români.

Ca să pricepem bine dragostea, care o au concetățenii noștri maghiari față cu noi, trebuie să scim, că ori-când va fi vorba de Români, păreriile tuturor partidelor maghiare sunt una. Cu toate-că inimicul comun trăsece și e încă tare și mare, lor li-s'ar pără că tot ar fi mai bine, când mai întâiu ar dispără Români din lumea aceasta, apoi inimicul comun.

Nu scim împăca-se-vor naționalitățile sau ba, și dacă da, cum se vor împăca. Un lucru însă îl vedem cu ochii. Concetățenii maghiari la mișcarea cea mai lină, cea mai nevinovată a Românilor tresar și strigă: „pericol”!

Ce poate fi mai lin față cu purtarea lor din partea Românilor, ce mai nevinovată decât o apelațiune la factorul cel mai înalt și ultim constituțional? Și cu toate aceste din incidentul unei astfel de apelațiuni, carele maghiare au dovedit o nervosită, încât nu se poate alta mai mare. Norocul, că cu toată puterea lor n'au atâtea putere ca să cuteze a tăbări asupra Românilor cu forțe materiale brute, că altcum cine scie ce s'ar mai fi putut întâmpla.

Dar' ce să fie nervosită aceasta? Sigur numai bunăvoință față cu Români.

Nu mai cât de astă dată este foarte rău ascunsă și bunăvoința aceasta. Asociațiunea diarelor maghiare în privința aceasta denotă și până la ce distanță se întinde bunăvoința concetățenilor maghiari față cu Români.

Și este caracteristic, că tocmai diarele cele mai „liberale” și mai „independente” maghiare pun lucruri în perspectivă, de care numai încantați nu pot fi Români.

„Budapesti Hirlap”, după-cum am putut vedea în numărul de Sâmbătă, este atât de grațios, încât pe lângă ce pune în perspectivă, că „Tribuna” și

aderenților ci are a li-se rupe gâtul: pentru înțelegerea frățescă cu națiunea maghiară, vor fi rupți Valachii din Ungaria de către cei din Ardeal.

Mai mult mai că nu putem aștepta dela „binevoitorii” noștri.

Un lucru însă totuși am dori, nu însă dela concetățenii maghiari. Am dori, ca la felul acesta de bunăvoință să nu coopereze și ființe, care poartă nume românești și trec înaintea lumii de Români!

Alegerile suplimentare din România. Despre balotagiile de ieri din România avem următoarele amănunte:

La col. I. de deputați au reușit guvernamentalii în Bucuresci (1 loc), la Caracal (1 loc), la Bêrlad (1 loc), ear' opoziția câte un loc la Turnu-Severin, Ploiesci și Roman.

La col. II. de Iași a reușit un guvernamental, 1 lib. național și un radical.

Ear' colegiile universitare din Bucuresci și Iași au ales senatori pe dñii Al. Orăscu și Petru Poni. Cel dintăiu a întrunit 44 voturi din 55 înscriși, ear' cel de al doilea 27. Ambii au fost aleși fără concurenți.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 10 Februarie st. v.

Din parlamentul austriac.

În ședința de alaltăieri a casei deputaților din Viena a avut loc o scenă, care trebuie înregistrată, nu atât pentru tumultul ce a produs, cât mai ales pentru natura ei simptomească în viața naționalităților din jumătatea apuseană a monarhiei noastre. Deputatul dalmatin Bianchini (Croați) a luat cuvânt spre a face o declarațiune. Această a cetit-o de pe un manuscris în limba croată. Majoritatea casei a început să facă șgomot și să protesteze. Cehii tineri și deputatul croat Spincic au aplaudat pe orator. Declarațiunea lui a fost de cuprinsul, că Dalmatia aparține regatului Croației pe baza sancțiunii pragmatice croate dela 1712. Vorbitorul s'a supus însă stărilor de lucruri factice și a întrat în parlament. Președintele, în mijlocul unui tumult mare, a provocat pe vorbitor, mai întâiu să vorbească mai scurt, pe urmă i-a detras cuvântul și l'a chemat la ordine. Toate aceste nu l'au împiedecat pe Bianchini să-și cetească până la

sfârșit declarațiunea, ceea-ce i-a adus aplauze frenetice ale Cehilor tineri și ale Croaților.

Convenția comercială cu Sârbia.

Lui „Ung. Corr.” i-se scrie din Belgrad, că guvernul sârbesc i-a exprimat dorința, ca negocierile cu monarhia noastră, spre sfârșitul de a încheia o convenție comercială-vamală, să fie terminate până în luna lui Martie. Convenția probabil se va încheia pe un interval de 12 ani. După-ce însă parlamentelor din Viena și din Budapesta li-s'a prezentat un proiect, după care convenția comercială a periodului trecut se va prolonga, este probabil, că convenția cea nouă va intra în vigoare numai în anul viitor.

Politica papală în Franța.

Se telegrafează din Paris: Papa a adresat episcopatului și clerului francez o enciclică, în care își exprimă durerea, că câțiva oameni s'au conjurat să nimicească creștinismul în Franța. Mai departe provoacă pe toți catolicii francezi să lucre pentru înălțarea patriei, să recunoască guvernul actual și să nu întreprindă nimica pentru răsturnarea lui. Relativ la părerea unora, că catolicii nu pot accepta republica cu inima liniștită din cauza tendințelor ei anticreștine, enciclica observă, că trebuie făcută deosebire între constituții și legislațiune. De aceea toți oamenii de bine să se unească pentru a combate cu mijloace constituționale abuzurile legislațiunii. În sfârșit enciclica se pronunță contra despărțirii bisericii de către stat și pentru politica concordatului.

Ducele de Cumberland.

„Kreuzzeitung” scrie relativ la negocierile cu ducele de Cumberland, că ideea de a întrebuița venitele fondului guelfian pentru Hanovera pare a fi abandonată. Toate vor rămâne cum au fost, câtă vreme nu va succeda a îndupleca pe ducele de Cumberland, ca în schimbul numelui fond să dea garanții, că din partea Guelfilor nu se va mai întreprinde nimica contra Prusiei și a imperiului german. „Braunschweiger Landeszeitung” scrie, că succesiunea în Braunschweig nu a fost adusă în combinație în aceste negocieri. Este adevărat, că regina An-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Nicu Ciobănelul.

— Novellă din popor —

de

Ioan Rusu Șirinaul.

(Urmare din nr. 31.)

Mihaiu Grozavul trimise pe femeie cu doi oșteni, călare până la Vidra, la cunoscutul ei. Ear' după plecarea femeii toți tăcură, și se uitau la Mihaiu. Așteptau cu toții, ca acesta să le dăcă ceva. Inima lui Mihaiu, însă după cele petrecute, după cele ce a auzit și a vădut, era plină, încât nici rugăciune, nici ură, nici blăstem nu mai încăpea în ea, numai răsunarea îl mai putea ușura.

— Ei, ce e de făcut acum? întrebă el pe oștași scii.

— Mai întrebă, Mihaile, îi dăse Pavel al lui Gruia. În loc de a ne întreba tu pe noi, să ne spui tu nouă ceea-ce gândim cu toții: să dăm năvală asupra acelor oameni fără de inimă și să-i facem să nu mai misce sângele în vinele lor, să-i omorâm ca pe nisce șerpi veninoși.

— Nu fi așa negru la suflet, Pavele, dăse ear' Mihail. Cum, să ne facem păcate năvălind peste oameni, care nu se pot apăra, fiindcă sunt puțini, ear' noi mai mulți, căci dintre ei au plecat câți au putut. Apoi ei sunt tot domni peste noi?

— Da, așa e, sântem mulți și înarmați și ei nu se pot apăra: dar' noi ne-am putut apăra când ne asupriu ei? Apoi de ce au fugit mulți dintre ei: pentru-că simțiau greu-

tatea păcatelor pe care le-au făcut și se temeau de ziua răfuieli!... Și cine i'a pus pe ei domni peste noi: puterea! Tot puterea se-i adrebească acum și pei ei?... Dumneșu pe toți oamenii i'a făcut deopotrivă.

— Bine dăci, bine dăci, Pavele, strigară deodată cu toții.

Ear' Mihaiu Grozavul înzadar s'ar fi împotrivit, înzadar ar fi dăc, că nu vorbesce bine Pavel al lui Gruia, că un bun creștin nu face așa: când oamenii sunt stăpâniți de ură nu se mai gândesc nici la Dumneșu, nici poruncă nu ascultă, nu se mai cunosc nici chiar ei singuri pe ei!

Când s'au infuriat odată oamenii și au luat asupra sufletului lor stăpânire și crunta răsunare, înzadar ar mai veni cineva cu vorbe alinătoare. Mai mult îi învrăjbesce atunci vorba frumoasă... Să nu-i vorbesci bolnavului de sănătate, căci îi măresci numai durerea, și sănătositului să nu-i vorbesci de dureri, căci numai îl întristezi.

Așa se întâmplă și cu oamenii lui Mihaiu Grozavul. Înzadar încercă el a-i domoli, a le spune că vor face rău dacă se vor da la crușimă, că dușmanul în luptă dreaptă trebuie biruit, aceia infuriăți cum erau, nu mai ascultau de vorbele lui, ci porniră înainte, duși de ura ce o aveau contra nemeșilor. Și cu ei trebuia să meargă și Mihaiu Grozavul, dacă nu voia să rămână la o parte, dacă nu voia ca oștenii să l'ie drept un om slab de ânger. Căci înaintea oamenilor cu mai puțină carte răsunarea este o virtute și cine nu-și răsună, în ochii lor rămâne un laș.

Mihaiu Grozavul vedea și scia asta. Și fiindcă scia că n'are atâtea putere asupra acelor oameni, încât să-i poată opri în calea

lor: nu mai era de împiedecat nimic cu vorba, ce era să facă? Se duse cu ei.

Ceialtați oșteni, pe care îi întâlnia Mihaiu Grozavul în cale, vădându-l pe el în frunte, merseră și ei după el, așa încât pe când ajunseră la Câmpeni, căci într'acolo mergeau, se-i ajițe și pe cei de pe acolo, se înmulțiră de par'că erau o armată.

De acolo porniră apoi în jos pe Valea Arieșului. Planul lor era să răscole toată valea și apoi să dea năvală asupra curților nemeșesci.

Lui Mihaiu Grozavul îi veni în gând să le vorbească, că vor face un lucr neiertat, să drăc vor risipi case și moși, căci ce li-au stricat iobagilor aceste bogății, că nu ar trebui să strivească cu puterea pe nemeșii rămași acasă, ci să facă judecată asupra lor și care cum va fi păcătuit așa să fie pedepsit.

Cum vădura oștenii care sunt gândurile sale în privința nemeșilor, nu voiră să l' mai asculte, și el, dacă nu voia să-și bânuiască, că fine cu nemeșii, trebuia să tacă. Fiind el om drept, om cu inimă, doși a suferit mult, chiar din pricina nemeșilor, care i-au răpit mireasa, acum ear' suferia, căci toată lumea scia, că el este capul acestor răsculați, și deși avea mult de răfuit cu nemeșii, nu așa ar fi vrut el să-și facă socotelile cu ei. Ar fi vrut să le spună în față — el iobagiul — domniilor, că pe năvală au făcut, apoi iobagii să-i judece la moarte și în urmă el să-i ierte. Să arete domniilor, că sub cămașe groase sunt multe inimi bune, și facă aceste inimi s'au infuriat și strigă doși a moarte asupra nemeșilor, apoi tot ei sânt vina. Căci nu au scuit

să se poarte cu oamenii, care din firea lor sânt blânzi; ei, nemeșii, i-au făcut răi. ...

Nu era însă cu putință să domolesci atâtea oameni infurati, care nu mai voiau să audă de pace și milostivire, ci se gândiau numai la perirea nemeșilor.

Se luă hotărârea să nu se mai lase un singur nemeș în viață, nici peatră din casele lor. ... Furia poporului este mare, când odată a răscolit-o cineva, și până-ce nu-și răsună, nimica și nimica nu o poate alina.

Mihaiu Grozavul, fiindcă scia, că pe răsculați nimeni nu-i poate liniști, credea ce-l puțin de datoria sa de a le spune nemeșilor să se ferească, căci este ceva grozav ceea-ce-i așteaptă. Să le spună să se ascundă, ori să se apere, căci i-se părea lui, că i-s'ar ușura sufletul, dacă aceia s'ar apăra contra oștenilor lor. ... Ar fi lupta mai dreaptă, deși nu tocmai deopotrivă. ...

Dar' apoi nu ar dăce ai sei, dacă cumva ar înțelege despre gândurile lui, că este un vândător?... Ba poate l-ar omori și pe el ca pe un dușman al neamului său!... Și lui nu-i era atât frică de moarte, cât îi era, de cătră acei oameni, la care ținea ca la viața sa, și pe care acum se încerca să-i ferească de păcat greu.

Nu isbuti însă, fiindcă sufletele acelor erau mult mai aprinse decât să fi putut prinde rădăcini în ele iertarea.

Ce era dar' să facă? Nimic! Se lăsă în voia întâmplării, în voia lui Dumneșu, cum se lasă omul, când nu mai are nici o nădejde.

Fie ce va fi!...

Nemeșii, când auziră așa cam de jumătate că ce s'ar urzi împotriva lor, fură cuprinși de spaimă.

— Ar fi ceva grozav să ne ardă casele, să ne prăpădească vitele și tot ce avem pe lângă curte, dăceau ei.

Dar' că va fi și vârsare de sânge, moarte de om, poate-că nici nu se gândiau.

Ce să facă?

Să se ascundă cu bogății cu tot? Unde? Munți și văi, peșteri și păduri, toate erau pline de dușmanii lor, ear' curțile lor nu le dădeau destulă nădejde de scăpare.

Apoi bine sciau, că dintre munți cu greu vor scăpa, căci toate drumurile erau pătate de iobagi înarmați. Încercaseră, nu-i vorbă, unii dintre ei să ese, însă nu putură.

Și răul din asta se începă.

Nemeșul Tóváry, auzind și el, că în adevăr se urzesc ceva împotriva lor, că nu mai e de glumit cu oamenii acestia răsculați, într'o bună dimineață își puse nevasta și copiii în trăsură și porni din Abrud înspre Zlatna, ca de acolo să o iee spre Cluj.

Când ajunse însă la Crucea-de-peatră, unde se despart drumurile, unul duce spre Șeasa, celalalt spre Zlatna, îi eșiră în cale Moșii și îl opriră.

— Cum se poate asta, dăse nemeșul Tóváry către oștenii care îi opriră drumul. Eu sânt nemeș, cine poruncește pe aici: noi sau voi?

— Până acum voi ați poruncit, dar' acum ni-a venit rindul și nouă, dăse cam cu ciudă Pistricatul. Așa îi dăceau fiindcă era stricat de vârsat.

— Dar' fac moarte între voi, de nu vă dați din cale, dăse ear' nemeșul.

gliciei și ducele de Wales și-au dat multă silință să înduplece pe ducele de Cumberland a-și schimba atitudinea, dar după-aceasta nu a ieșit, guvernul prusian încă nu mai face nimica în această privință.

Situația în Grecia.

Dintr-o corespondență din Atena a lui „Pester Lloyd” aflăm, că în această țară, cu cât parlamentarismul decade mai mult, cu atât mai dese sunt vocile, care cer intervenția regelui. Nu numai straturile cele late ale poporului, ci și oamenii politici de valoare sunt astăzi convinși, că numai aplicarea energică a prerogativelor coroanei ar pute opri în loc decadența ce ia dimensiuni tot mai mari. Cu deosebire îngrijitoare este criza financiară. Aurul s'a urcat enorm, ear' bancomotele au scăzut la 42% sub par. Asemenea și hărțile de valoare au cădut în timpul din urmă grozav, astfel că astăzi multe stau mai rău decât valorile argentine. Tutoarea acestor calamități le pune coroana imposibilitatea de a face un împrumut. Piața franceză nici nu voese să intre în printr-tări în această privință, ear' cea engleză a făcut pendentia operația dela participarea capitalului german, care însă nu voese să participe. Redusă astfel în fața bancrotului, țara așteaptă ajutor numai dela regele.

Prietănia franco-rusă.

Diarele rusești își exprimă bucuria, că flota franceză și cea rusească au apărut deodată în apele Levantului. „Viedomosti” din Petersburg se bucură de deosebire, că escadra franceză și cea rusească au ajuns deodată în portul Alexandria, creând astfel o bază pentru o acțiune maritimă comună a ambelor state, ceea-ee cu deosebire în stadiul actual al cestiunii egiptene este foarte oportun. Această îndrumare la cestiunea egipteană se ilustrează în mod deosebit printr-o telegramă din Cairo, după care în giorul tinărului Chediv s'a ținut o întreagă rețea de intrigi și că multe persoane și influențe se folosesc de tinerețea lui pentru a-și valida scopurile în Egipt.

După alegeri.

Primim din cercuri învătătoresci următoarea scrisoare:

Ar fi de dorit, și după părerea mea foarte la locul său, ca toate reuniunile de cultură cu caracter național românesc pe acei trădători de simț național, care, seduși de unele poftă mârșave, au pătărit contra conștinței conferenței noastre naționale sibiene, să-i excludă din sinul lor. Deci adrează această rugare în special către toate reuniunile învătătorești, ca în interesul viu al românismului să închidă ușa pentru acei „berbeci, care de

— Vieșta și moartea este în mâinile noastre, căci puterea noi o avem, răspunse Gruia.

— Să vedem, dișe nemeșul, și își luă pușca cu două țevi în mână.

— Pune arma jos, dișe Moș Miron, când vești ce voese nemeșul. Nu soii, că cine umblă cu sabie, de sabie va muri?

Dar' nemeșul, sumet, cum era, dădă biciu cailor și lovi și vr'o cățiva oșteni, care țineau frânele cailor.

Atunci toți strigară: stăi, și mai săriră vr'o cățiva să oprească caii.

— Îți vrei peirea, omule, întreabă Moș Miron, și în timpul acesta cialaltă se îngămădă impregiurul trăsuri.

— Dela voi, ticloșilor, nu mă tem de moarte, dișe ear' nemeșul trutaș, și luând pușca o descărcă asupra lui Moș Miron, care numai decât cădă mort la pământ.

— Numai atât mai puțin dișe: fi mei, mai mult nu, căci lacrimile îi năpădiră ochii și apoi își dede sfârșitul.

Bietul, și în cea din urmă clipă la fii sei se gândia, care erau duși cu armata mare în potirva dușmanilor.

Cei de prin pregiur stăteau ca trăsniți și priviau fața blândă a lui Moș Miron.

— Alege-ți acum moartea, strigă apoi Gruia cu un glas care pătrundea până la medură.

Voesci să te spânzuraș pe un tálhar, ori să te turim ca pe un verne?

— Voi să periiți mai înainte, căci voi stăteți vermi, ear' eu tot nemeș voi rămân, dișe ungurul Tóváry, și-și îndreptă pușca spre Gruia, care stătea tocmai la capul cailor.

(Va urma).

coarne” au fost duși la urnă, și așa, desprețindu-i poporul românesc, mâna providenței se-i bată.

Despre alegerea din cercul Băii-de-Criș primim din parte competentă următorul raport:

În tractul protopopesc al Zarandului par'că poporul condus de preoții lui, — onoare celor puțin, care fac excepție — ar fi apucat pe calea cea largă ce duce cu încetul la pierdere.

Onoratul public românesc judece din cele-ee urmează despre efectuarea alegerii de deputat, s'virșită la 29 Ianuarie a. c. în cercul Băii-de-Criș.

În 28 Ianuarie a. c. seara sosiau în Brad, — așa se afirmă — din toate părțile cercului Brad multe de alegători, încărcăți ca marfa de vândare pe căruțe, și escortați de notari și primari. Ca escortatori au apărut și două satane în haine popesci, Ardeu și Borza, preoți cu stare materială bună din Dupăpeatră.

Alegătorii români adunați în număr considerabil ca vitele dinapoi au fost mișnați în o cârmă mare din Brad, unde s'au adăpat cu țuică, s'au îndopat cu gulyás de 8 cr. și s'au păzit bine până dimineață.

Dimineața, în 29 Ianuarie a. c., aproape 100 căruțe texuite cu Români impenași, — după-cum se afirmă la poruncă — cu tricolor maghiar în sunetul marșului lui „Mihaiu eroul” — porniră la Baia-de-Criș, urlând câte o voce răgușită „éljen Joska” (Jozsika).

Alegătorii adunați în Baia-de-Criș din ambele cercuri pretoriale — mai mulți din al Bradului, în număr de 1407, afară de 60—70 Maghiari, au fost Români curați între care mulți preoți din tractul protopopesc al Halmagiului și din al Zarandului numai bogatul Roman din Luncoiu-de-sus și nemernicul Boticiu din București.

Rezultatul alegerii e cunoscut din foile partidului național „Tribuna” și „Gazeta Transilvaniei”; — dar' nepomenite au rămas cauzele, pentru-ee din aproape 1700 alegători români abia a șesca parte au observat deciziunea conferenței naționale din Sibiu.

Delegații Zarandienilor, care au jertfit timp și bani pe la conferența națională din Sibiu, interzându-se acasă aveau sfântă datorie de a convoca pe alegători în cele trei locuri principale ale Zarandului: Brad, Băița și Baia-de-Criș și a le comunica deciziul conferenței, a-și lumina și încurajă pentru executarea aceluia decisi. Timp suficient a fost. Dacă aceasta nu s'a întâmplat, poate din motiv, că din Sibiu s'ar fi telegrafat oarecui din Brad deciziunea luată în sinul comisiunii de 40, și această hotărâre s'ar fi comunicat după ameași în 21 Ianuarie a. c. la cățiva alegători rămași prin țirgul Bradului.

Nu așa au proces cei din Solnoc-Dobăca! Cei mai mulți alegători nici astăzi nu cunosc deciziunea conferenței.

A doua — preoții partea cea mai mare nu-și cunosc adevărată chemare de a lumina poporul despre drepturile și datorințele lui. — Egoismul mârșav și materialismul greșit îi predomină. — Căci ce alta ar fi putut îndemna mai ales pe preoții cu bună stare materială: Jurca din Cebes, Costea din Vaca, Glava din Șesuri, Irimie din Mesteacă, Harăguș din Blășeni, Ardeu și Borza din Dupăpeatră se joacă roluri de samșari ai lui Jozsika și Hollaky, eară pe triumviri: Câmpăan din Rovină, cunoscut până aci de bun Român, Tudoran din Curechiu și Pop din București se joacă „esărdăș”? Nimic alta, decât materialismul spurcat. Cu puține excepții preoții din tractul Zarandului dovedesc, că aciu juca rolul de farisei, se pricep a corupe poporul, a-l împărți pe acesta și a-l trimite în gura lupilor, pe când ei pasivi stau acasă. Mirare, că alegătorii din țara așa numită a Băiței, — unde părintele B. din Ormidea se gereză de cea mai mare autoritate și totodată de cel mai mare Român din Zarand, — n'au putut fi reținuți și în raptul capului au alergat la urnă! Aci este un nod gordian, pe care numai cei din țara aceasta îl pot deslega.

Banii luați pentru coruperea fostului brav popor zarandean de n'au trecut, sigur vor trece. Dar' mult timp vor rămâne rane adânci aproape de nevindecă în inima acestui popor pe lângă rușinea și batjocura ce străinii nu pregetă cu ori-ce ocaziune a le pune publice acum după alegere pe preoți.

Durere, acești străini nu crută nici pe protopopul Zarandului. În fine nu pot să nu exclam dimpreună cu evangelistul Mateiu: „Intrați prin poarta cea strîmtă; că largă este poarta și lată e calea ce duce spre pierdere și mulți sînt cei-ee intră printr'însa”.

Uole.

Nouă ni-se mai destăinuie și alte multe detalii despre această alegere. Credem însă a trăgăna încă cu publicarea lor până-ee nu vom primi infor-

mațiuni și din alte părți despre rolul trist și compromiștor ce ar fi jucat preoțimea română la această alegere.

Di Nicolau Boscaiu, învătător, ne scrie din Bodesci cu data de 6 Febr. v. următoarele referitor la alegerea din cercul Iosăgelului:

În nr. 17 din „Tribuna” ați publicat un raport despre decursul alegerii de deputat din cercul electoral al Iosăgelului, în care raportul „Omicron”, după-ee descrie toate episoadele din comedia alegerii, patentează pe învătătorii: Novac din Almaș, Popa din Cil, Boscaiu din Bodesci, Terențiu Popa din Bersa și Mitrea din Secaș pe care îi prezentă pentru cunoscință pe viitor.

E frumos dela „Omicron”, că e însuflețit de cauza națională și e bine a și demasca pe cei-ee se opun cauzei; e frumos și bine a spune însă numai adevărul, ear' nu a-l retăce și falsifica. Mă ierte „Omicron” când spun că: cătră finea raportului d sale a spus neadevrul — poate din dispreț cătră nu știu cine, unde dișe că: dintre învătători „unii s'au dus chiar în fruntea poporului cu pene roșii în pâlării, măcar că s'au declarat mai înainte de naționaliști și în urmă s'au făcut de risul și rușinea colegilor sei”, apoi însă pe cei de sus. Aceasta numai insultă poate fi pentru sus numiți, dar' adevăr nu e, și eată de ce: învătătorul Boscaiu cu mult în urma alegătorilor s'a dus singur cătră locul de predare a „comediei”, ajungând pe drum pe preoții Lazar din Almaș și Drăganca din Cil, pe care nu-i cunosc de reii naționaliști și care încă mergeau la locul privelisei tot cu acele intențiuni; cu care s'a dus și Boscaiu. De unde dar' a putut fi acesta în fruntea poporului și cu pene în pâlării, când alătura cu dnoi preoți a ajuns după-ee s'a încheiat actul și a cădă cortina? Tot astfel și cialaltii învătători, alătura cu preoții lor, n'au fost activi la alegere, deoarece-ee Novac în Almaș tot acea propagandă a făcut-o în cauza națională ea și preotul Lazar, ba i'a fost mână de ajutor! În v. Popa din Cil tocmai cu acel zel a lucrat pentru abținerea poporului dela alegere ca și părintele Drăganca, ear' Popa Terențiu din Bersa nici nu aparține cercului acestuia electoral, ci fiind la colegul seu cumnat în conștinere cu cialaltii colegi a mers să vadă cu ochii „libertatea alegerilor”. Pe Mitrea din Secaș nici nu l'am vădă pe acolo! Cum de nu a vădă „Omicron” pe preotul Pintea din C careu, care în ade er a venit cu alegătorii sei de poporeni? Sau doară i'a retăcut din cauză că e preot — doară ea d-sa — ca să poată dișe că n'a vădă nici un preot din întreg cercul.

Nu neg, că nu s'au vîrit învătătorii numiți între banchetari, nu însă din „iubire de tîmbăleu pe punga altăia”, ci cu totul din alte motive și anume: să se convingă din toatele ce vor auzi, că oare cuteva-va deputatul să dișă, că reprezentă în dieta țerii pe Români alegători din acel cerc (e cam naivă această scusă. Red. „Tribunei”) și har Domnului că n'a avut țaria aceea, ba din toatele ce s'au ținut s'a putut vedă, că cu toate-ee deputatul s'a proclamat de atare de cătră putericii dișe năntea Ro șilor aduși pe plată, nimic românesc însă nu s'a putut observa acolo, așa că pot sustine, că conștinul conferenței naționale din Sibiu a fost respectat (Red. „Tribunei”) cu acea modificare, că poporul a fost plătit să asiste la comedia domnească. Prin aceste experiențe însă am și primit remunerare în „patenta omicronească”.

Dela dl Axentie Chirilă, paroch, primim din Silindia cu data de 8/20 Februarie următoarea scrisoare:

Atât în nr. 16, cât și în nr. 28 al stimatei „Tribunei” corespondentul D-Voastre afirmă morțiș despre mine, că eu la alegerea de deputat m'am dus la Pancota și am votat. Corespondentul voesci să știe și cauza, pentru care m'am prezentat la vota.e, anume dișe, că aceea ar fi dependența mea dela părintele protopop C. Gurban, apoi din cuvânt în cuvânt dișe: „au votat chiar și cei trei preoți Ana, Nica și Chirilă, — oameni adică protopopului, — și despre care părintele protopop sustine îndeebe, că i'ar fi îndemnat a nu lua parte la alegere”.

Îmi pare foarte rău, că se aduc la publicitate lucruri, care nu sînt adevărate, și se atribuiesc persoanelor oneste fapte, care nu sînt numai poate în creerii unor corespondenței rînd informații. Așa d. e. e vestea, că eu aș fi mers la Pancota și acolo aș fi votat. Eu am fost la Pancota astă-toamnă și atunci am cumpărat curechiu, de atunci piciorul meu nici până în ziua de astăzi în Pancota n'a călcat; așadar' nici la alegere n'am fost, nici n'am vădă Pancota, deși înainte de alegere fusese la mine candidatul Tagányi cu corteșul seu cel mai zelos Moise Morar, fratele preotului I. Morar din Măderat, despre care din urmă s'a lăpă pe aici vestea, că ar fi corespondentul bine informat (ceea-ee nu cor-

punde cu adevărul. Red. „Tribunei”) și la care până la alegere era adăpostit zelozul corteș, deci care într'adevră a stat în legături de dependență față cu frate-seu, diș au fost la mine și m'au îndemnat să spriginesc alegerea lui Tagányi. Și aci se adevărează, că omul vede țandura în ochii altuia, dar' grinda nu o vede în ochii sei.

În interesul adevărului trebuie să mărturisesc, că păr. protopop Gurban înainte de alegere trecând peste Silindia, a intrat și la mine și i'mi-a sfătuit să rețin poporul dela alegere, și când i'am descoperit că nu se poate, deoarece oamenii sînt angagiați (precum au fost angagiați și cei din Măderat), i'mi-a sfătuit mie să rămân barem eu acasă și să nu mă prezentez în Pancota, ceea-ee a și urmat.

După aceste aștept dela corespondentul, carele de două ori a scris despre mine că am fost la urnă, să se declareze, acum la a mea provocare: sustine d-să și acum scirea aceasta au și-o revoacă?

CRONICĂ

M. S. Monarchul a plecat din Viena spre Budapesta alaltăieri seara la orele 9. Ieri la orele 5 și 50 minute dimineață a sosit în Budapesta, la gara de Vest, unde a fost primit de autorități. Aci la 11 ore va cei mesagiul în sala de Tron din Buda, după care ear' va pieca înderă la Viena. Serviciul divin ce se va oficia cu ocazia deschiderii parlamentului de cătră Monarch va fi servit de primatela Vazary.

Archiducesa Maria Valeria. După buletinele medicale dela Carte, starea sănătății Archiducesei Maria Valeria merge spre bine. Temperatura a scădă la 37 grade.

Scire personală. Ministrul de finance austriac Steinbach va sosi în curînd în Budapesta spre a continua consultările cu ministrul Weckerle în cestiunea regulării valutei.

Sciri diaristice. De ieri încoace redactor responsabil al foi „Magyar Hirlap” este Fenyő Sándor, fostul redactor responsabil, deputatul Horváth Gyula, rămânând numai șef redactor.

Din dieta. Ocupându-și locurile în prima adunare a deputaților Jókay și Mikszáth s'au aședat amîndoi lîngă olaltă. Cel dintăiu dișe în glumă, dar' o tristă glumă pentru vieșii constituționali a Ungariei: „Să stăm lîngă olaltă, noi Valachi!... Ambii sînt aleși de administrație în cercuri electorale curat românești.

Mandate protestate. La biuroul Dietei s'au depus alaltăieri proteste contra alegerii făcute în persoana lui Abrányi Kornél, apponyist, la Dédesd, și contra alegerii dela Nagy Szalonta, unde s'a ales guvernamental Arany László.

Ugrom Gábor, după-cum scriu foile din Budapesta, va opta pentru mandatul dela Kecskemét, ear' la Sătmare se va pune candidatură lui Valyi Árpád, a căruia alegere se consideră ca sigură.

O poezie a decedatului Archiduce Rudolf. „Pesti Hirlap” de ieri publică în traducere ungurească poezia, pe care o scriesee Archiducele Rudolf la 1872, luna Februarie, când pentru prima dată a călătorit prin Ungaria. Poezia este mai mult descrierea emoțiunilor ce decedatul Archiduce a simțit călătorind pe Danăre și e scrisă în nemțesce.

Un trădător. Cătim în „Budapest Hirlap”: „Serban Miklos (care este ficiorul popei din Voila. Red. „Tribunei”), ales deputat dietal cu program fără partid, a intrat în partidul liberal... Și până aci individul Serban Miklos era considerat ca perdut. De aci încolo, înjăgându-se la carul unui guvern, sub care Români suferă aia, cu drept cuvînt poate fi numărat între trădători. Alexiciu și-a găsit un tovarăș mai bun decât chial. Moldován Gergely!

Petrecerea cu dans din Orlat, angiață de inteligența din Orlat și Gură-Riului Sămbăta la 8/20 Februarie, a reușit peste așteptări. Sala, frumos decorată, dela hotel a fost plină de lume. Inteligența întreagă din satele vecine a luat parte la petrecerea, care a durat până dimineața, în mijlocul celei mai mari veselii. Succesul material deasemenea este mulțumitor, fiind un venit curat de 80 fl.

Mușcați de căne turbat. La Vag-Szereda, lîngă Pojon, un căne turbat a mușcat cinci copii, care eșiau tocmai dela școală. Rănil sînt cât se poate de periculoase. Copiii și o femeie, care deasemeni a fost mușcată, au fost trimiși la institutul Pasteur-ian din Budapesta.

Dramele amorului. La Kőbánya, în strada Ohegy, s'a petrecut alaltăieri o dramă sângeroasă de amor. Calfa de lăcătuș Sikora Robert, în vîrstă de 18 ani, vizitînd pe amanta sa Melososek Rozsa, și începînd a se certa cu ea din gelosie, într'un moment de furie a scos revolverul din buzunar și a împușcat pe fată, apoi și-a tras și lui un glonț. Au murit amîndoi îndată.

Sinuciderea fiului unui comite-suprem. Se scrie din Solnoc, că acolo s'a sinucis s'udentul gimnasial Ufalussy Sándor, fiul comitelui suprem, trîgîndu-și un glonț în cap, din pricină că conferența profesorală îl advertiseră din patru studii.

Foametea în Ungaria. Foametea în comitatele dela Nordul Ungariei, locuite de Slovaci, ia din ce în ce proporțiuni tot mai îngrozitoare. În mai multe sate, locuitorii de săpămîni de diș se hrănesc cu țărțe și alte asemenea alimente.

Falsificatori de bancnote arestați. Din Biserica-Albă se anunță lui „Magyar Allam”, că acolo s'a dat de urma unei bande de falsificatori de bancnote, răspîndită peste toată Ungaria-de-Sud. Peste 30 de membri ai acestei bande au fost arestați. Între cei arestați se află și cetățeni de frunte din Biserica-Albă. Păna acum s'au aflat cinci teasuri de bancnote de căne unul, cinci și deșee fiorini, precum și pentru bancnote s'erbesci de căne cinci și deșee franci.

Neecrolog. Din Lieitin (comitatul Csanad) ni-se scrie cu data de 18 Februarie a. c.: Ieri am petrecut în comuna noastră Saiteni la vecioica odihnă osăminteale d-nei Alexandra Popoviciu născ. Codrean, întem lată în ziua de 3/15 Febr. a. c. în al 57-lea an al vieții și al 36-lea al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pămîntescei s'au binecuvîntat în biserica gr-or. rom. din Saiteni la 5/17 Febr., de unde s'au depus spre eterna odihnă în cimiterul local.

Petreceri. Primim invitare la concertul împreunat cu teatru ce-l va arangia „Reuniunea de cântări gr-or. română din Nicolini”, sub conducerea dlui dirigent Nicolau Băsoe, Mercuri la 12/24 Februarie a. c. în sala școlii din Nicolini. Programa: 1. „Motto”. 2. „Dămbovița”, cor bərb. de G. Mugar. 3. „Frai români”, cor bərb. de Caras. 4. „Românețu”, cor bərb. de I. Mureșan. 5. „Ne vâsta care iubesc”, cor mixt de Musicescu. 6. „Junimea parisiană”, cor bərb. de Porumbescu. Urmează apoi piesa teatrală „Rătăgăul”, proverb cu cînteece într'un act. Personaele: Teodorean, particular bogat, dl D. Petcu; Smarandita, femeia lui, d-șoara S. Agadisan; Tina, vara Smaranditei, d-șoara A. Logojan; Nicu, tinăr, dl I. Iova; Madam, fraz guvernantă, d-na S. Agadisan. Intrarea de persoană 50 cr. Incopulul la 8 ore seara. Suprasolviri se primesc cu mulțumită. Cu deosebire stimă, Comitetul.

Copil cu cap de pasere. De mai multe dișe la Budapesta se poate vedă un copil cu cap de pasere. La cercul medical s'a ținut conferență asupra lui. Doctorii au constat, că copilul nu este numai microchetal, ci și un pitic. Capul îi e diș de tot, trupul nu e mai mare decăt al unui copil de un an, ear' inteligența ca a unui copil de patru ani. E caracteristică impregiurarea, că copilul are foarte multe din însușirile maimuței, astfel este iute la mișcări, îi place ce scipsece etc. Când îi vorbești, el ascultă și răspunde chiar, câte odată.

Regina României. „Monitorul oficial” al României scrie: Starea sănătății M. S. Reginei merge cu încetul spre bine, cu toate-ee în urma unei opresiuni destul de tari în partea inimii, somnul a fost adese ori intrerupt. Timpul fiind foarte frumos și cald, Majestatea Sa a putut în fiecare diș eș în trăsura și petrece câteva ore la aer curat și în locuri adăpostite. O vieșă liniștită și plină de îngrijire este însă de neapărată trebuință pentru M. S. regina, astfel că șederea sa la Pallaaza urmează a fi prelungită încă pentru mai mult timp.

România și Austro-Ungaria. Cetim în „Timpul”: Consiliul de miniștri, în urma propunerii domnului general Lahovary, ministrul de răboiu, a decisa a se numi o comisiune compusă din delegații ministerelor de răboiu interne, domenii, externe și finance, care să studieze instrucțiunile elaborate de guvernul austro-ungar, privitoare la serviciul de frontieră, și să pregătească instrucțiuni pentru executarea serviciilor și pe frontiera noastră.

Grău românesc. După o statistică a camerei de comerț din Budapesta, dela 14 Ianuarie 1891 până acum s'au adus din România și s'a vîndut pe piața Budapestei 144.000 quintale grău.

Di Dr. Babeș va ține la institutul bacteriologic prima sa conferență publică la 12 Februarie la 9 ore seara și va vorbi despre descoperirile mai noue asupra microbilor.

Din Brăila ni-se scrie relativ la alegeri, că dl Ștefan Belloiu, comerciant și președinte al camerei de comerț, a fost ales la colegiul al III-lea de deputați cu 211 voturi ca independent contra dlui Alex. Mareș, alt candidat, care a intrunit numai 13 voturi.

Expulsarea Ovireilor din Rusia. Din Lublin se anunță, că în comunele guvernamentelor de acolo s'au început de nou expulșările în masse ale Ovireilor.

Regele Elveției. Sub acest titlu o foaie engleză din China dă următoarea hazlie scire: „Aflăm din sorginte germană scirea, pe care o dăm cu rezervă, că împăratul Germaniei a numit pe prințul de Bismarck rege al Elveției”.

O scenă dureroasă. Un locuitor din Paris L. a avut nenorocirea să peardă pe unicul seu fiu Henri, în vîrstă de 4 ani. A

doua și după ce copilul a murit, când oamenii pompelor funebre se prezentă, găsiră pe tatăl copilului beat mort, fiind cadavrul copilului în brațe, plângând cu lacrimi și gemând. Cioicii voia să iee corpul pentru a-l pune în coșciug, dar atunci L. intră într-o furie grozavă și încep să se țipe: „Ajutor! asasinii!” Pentru a pune capăt acestei scene, cioicii trebuia să cheme pe gardiști, care numai după o adevărată luptă au reușit să smulgă cadavrul micului Henri din mâinile tatălui său.

Débâcle, noul roman al lui Zola, va apărea la Paris în săptămâna aceasta. Romanul tratează despre războiul dela 1871. Începe cu lupta dela Worth, ajunge la castroafa dela Sedan și se termină cu comuna din Paris.

Încercare ciudată de sinucidere. O încercare de sinucidere s'a făcut la Lyon (Francia) în împrejurări extraordinare de curaj și de sânge rece. La nr. 54 din strada republicei locuiește în o odaie mobilată un anume Clement Grombech, contabil, în vîrstă de vre o 40 de ani. Grombech, care a caracter foarte morhorit, dădea adese-ori, ca vîșea 'i-se pare dobitocească, dar nimeni nu s'ar fi gîndit ca s'o isprăvească printr'un caraghiosic ca acesta: Pe la 9 oare dimineața Grombech, fiind încă în pat, luă o pereche de forfecii și-și tăia sinul stîng, în sens perpendicular la adîncime de 6-7 centimetri. Apoi apucînd partea de jos a tăieturii, desfăcu pelea cu carne cu tot, lăsînd să se vadă coastele. Apoi Grombech s'a încercat să strîpungă inima cu forfecile; din fericire toate loviturile au atins coastele, ear' între coaste nici una. Vădîndu-și încercarea imposibilă. Grombech a chemat pe proprietăreasa și a dîs: „Veți, am încercat să mă sinucid, n'am isbutit. Așa fiind, du-te da chiamă un doctor să mă panseze”. Doctorul veni; Grombech era într'un lac de sânge. Pansementul se făcu fără ca sinucisul să fi arătat vre-un moment de slăbiciune. Pe pat erau bucăți de carne ruptă. Acum e în pat și răspunde cu mare liniște la cei-ce vin să-l vadă și-i fac întrebări.

Un amic al Sultanului Murad. După cum se anunță din Atena, la 18 c. a răposat acolo în etate de 55 ani, ca funcționar la căile ferate, Cleantes Skaliari, care la timpul său a jucat un rol mare în capitala turcească. Skaliari se trăgea din o familie fruntașă grecească din Constantinopol și a fost unul dintre amicii din tinerețe ai prințului și mai tîrziu Sultanului Murad. El a luat parte la conșturarea, care a avut de urmare deștronarea lui Abdul Aziz și ridicarea pe tron a lui Murad Skaliari a trăit apoi zile albe, fiind unul dintre favoriții lui Murad. După ajungerea pe tron a Sultanului actual Abdul Hamid, nenorocitul Murad a fost înălțat într'un turn. Skaliari împreună cu alți doi cîrindocii ai sei au urzit o conjurațiune pentru eliberarea lui Murad și au încercat să pătrundă la el străvești ca femei. Încercarea lor a fost însă descoperită și cei mai mulți dintre conjurați au perit în mod misterios. Numai călăușul au putut scăpa și între aceștia și Skaliari, care a fugit la Atena și de atunci n'a mai pără it o.

Găsit. O palărie de culoare galbenă-cenușie, cu inscripțiunea Niedermaier și litera „L” în fund, s'a găsit ieri seara lîngă palatul Bruckenthal. Cel care a perdut-o se se adreseze la dl Ioan Morariu, strada măcelarilor nr. 12.

„Nu numai ieftin dar' și bun!” Aceasta e loșina fiecărui cumpărător. Chiar și cîte un econom, vînd a-și procura trebuința sa de sîmînțe, caută o e mai ieftin. — Numeroși economi, deasemenea cetitorii foii noastre vor privi-o de sigur ca o atențiune din partea noastră, dacă în deslușim prin aceste, că numai acele sîmînțe sînt cele mai ieftine, care totodată calitativ sînt cele mai bune și priu aceasta dau și cel mai bun produs. — De aceea dacă vom într'adevăr să cumpărăm ieftin, trebuie ne acoperim trebuința numai la astfel de firme demult încercate, care ofer ce e mai bun. Ca o tare firmă extra-ordinară de reală și bizuită e de cunoscută prăvălia de sîmînțe a lui Edmund Mauthner, al cărei renume bun dealtmîntrelea a străbătut departe peste granițele monarchiei și în timpul cel mai nou firma a primit și din partea guvernului rusec o comandă mare de astfel de sîmînțe, care sînt mai mult s'au mai puțin specialități în Ungaria. Mai departe șeful firmei a fost deja în anul trecut decorat de Maiestatea Sa Regele pentru merite eminente pe terenul comerțului de sîmînțe cu ordinul „Francisc Iosif”. Despre calitatea necondiționat bună a sîmînțelor acestei firme ne-am convins dealtmîntrelea deja de repetate ori din intuițiunea și experiența proprie.

VARIAȚII.

(Un cîmp de aur.) Se vestește din Nercinsk (Siberia-Orientală), că s'a descoperit pe vîile riului Bomm cîmpuri întinse acoperite cu praf de aur. Se pare, că acele regiuni sînt de trei-ori mai bogate în aur decît Australia și California.

Oamenii fără meserie alergaseră cu miile și se așelaseră acolo scheltînd, o mică republică în faședărele coltului Seltunga, care a fost distrusă acum șapte ani de Chinezii.

Guvernatorul general al districtului Priamursky Krai, baronul Korff, a trimis mai multe regimente de Cazaci de au alungat pe republicani; acum cîmpiile de aur sînt încingurate cu cordoane militare, ear' guvernul rus își propune să exploateze el însuși bogățiile acestea imense.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Cernăuți, 22 Februarie n. (Telegr. part.) „Gazeta Bucovinei” de Duminecă e confiscată pentru articolul în celebra afacere Pace-Mustatza. Situația contelui Pace, care se află la Viena, e foarte critică. Fruntașii români au plecat ieri la Viena pentru informarea cercurilor normative. (Cu privire la afacerea Pace—Mustatza aflăm în „Gazeta Bucovinei” de Joi (181. c.) următoarele: Luni, în 3/15 Februarie s'a ținut balul la contele Pace, președintele țerii noastre. Boierimea din țeară începînd dela Excelenția Sa baronul Alexandru Vasilco a absentat cu deservire dela acest bal și anume în urma unui concludus luat deabia în ziua balului. Motivul acestui concludus, dîce-se, ar fi o afacere de onoare dintre contele Pace și baronul Nicolae Mustatza, afacere care ar pute să aibă urmări foarte grave. Redac. „Tribunei”.)

Budapesta, 22 Februarie n. Mesagiul de Tron, prin care Maiestatea Sa a deschis parlamentul, își aduce cu plăcere aminte de a 25-a aniversare a raporturilor cu Austria, privesc cu bucurie la marele progres ce s'a făcut în acest period, caută cu încredere în viitor, sperînd, că pe temeiurile probate se poate aștepta și în viitor o dezvoltare liniștită a țerii.

Situația financiară mai favorabilă face cu puțință, ca să se dea mai multă atențiune cultivării trebuințelor diverse ale vieții de stat. De decenii Ungaria și monarhia au să suferă desavantajile valutei neregulate. Puterea financiară a statului face acum cu puțință, considerînd situațiunea favorabilă a pieței generale de bani, punerea la cale a regulării valutei.

Guvernul se va nîsul a așterne din vreme proiectele necesare. La reforma contribuțiunilor se va lua în considerare o măsurare dreaptă a contribuției, o manipulare simplă și actualul rezultat al încasărilor de contribuții să se garanteze fără a urca poverile publice. Organizarea nouă a administrațiunii va forma cea mai de căpetenie chemare a parlamentului. Guvernul va așterne proiectele referitoare la aceasta, precum și pentru regularea raporturilor de drept ale funcționarilor, apoi relativ la regularea dreptului de reuniuni și de întruniri. Asemenea se vor așterne proiecte pentru jurisdicțiunea despre deputații dietali, mai departe proiecte judiciare referitoare la codificarea sistematică a dreptului poenal și civil. Cu privire la afacerile religioase se speră și se așteaptă, că biserica își va împlini înalta sa misiune față cu statul, observîndu-se interesele reciproce și sferile de drept în acea armonie tradițională, care există de secolii spre salutea țerii. Mesagiul anunță proiecte cu privire la instrucțiunea publică, la propagarea intereselor economiei naționale, a comunicațiunii, a agriculturii. Un lucru de o deosebită predilecție și fugrijire va fi ca raporturile amicale față cu puterile străine se continue în mod neschimbat. Misiunea parlamentului este a dedica întreaga putere a națiunii operei mari a reformei interne, folosind timpul de pace, precum și raporturile financiare regulate, a desvolta puterea spirituală și materială a națiunii, a o regula și consolida astfel, ca să devină capabilă pentru a pute înțimpina în timpuri grele toate neplăcerile. Mesagiul a fost primit cu dese strigări de „Eljen!”

Bibliografie. În editura lui Leopold Weiss, Viena I. Tuchsleben 7 a apărut: „Die neuen Zolltaferi (Ein- und Ausfuhr) für den Verkehr der Oesterreichisch-ungar. Monarchie mit Deutschland, Italien, Belgien und der Schweiz.

Această cărțiță de 80 pagine cuprinde în mod detaliat și sumar toate taxele vamale noue și vechi, cu explicațiuni.

„Familia”. Apare în fiecare Daminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulean. Anul XXVIII, Nr. 6 dela 9/21 Februarie 1892 are următorul cuprins: Mă-năstire Neamțul. De Gr. H. Grandea. — Tot acel... Poezie de Elia Mustea. — Medicina populară. De S. Liuba și A. Iana. — Reynolds înțeleptul. Comedie în 2 acte de Eugen Scribe și Monvel. Trad. de N. A. Bogdan. (Urmare). — Maxime. De Gr. Mărunțeanu. — Saloni: Petru-ce? De Dimitrie Teleor. — Distichuri. De Rădulescu-Niger. — Balul „Juimii” în Cernăuți. De Dionisie O. Olinescu. — Moda. — Bonboane. — Săr-barea tăietorilor de lemne. (Cu ilustrațiune.) — Literatură și arte. — Biserica și școală. — Ce e nou? — Carneval. — Oglinda lumii. — Sfaturi igienice. — Posta redacțiunii. — Că-lindarul săptămânii.

„Gazeta Învățătorului”. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni în Craiova. Anul II. Nr. 3 dela 1 Februarie are următorul cuprins: Plan de învățămînt rural. (Urmare si fine.) — Pedecile învățătorului în îndeplinirea misiunii. De M. Lupescu. (Urmare) — Pedagogie: Istoria nașterii în școlile populare, indigetări metodice de Dr. Danil P. Barcianu. — Învățătorii desertează. De D. I. Știubeiu. — Școala rurală și însemnătatea ei. De Ioan Rădulescu. — D'ale școlii rurale. De V. M. Mihailescu. — Cum ar trebui să fie școlile. De N. P. — Mijloace de frecuentare a școlii. — Medicina la țeară: Peatra iadului. De Dr. Negrescu. (Urmare). — Agricultura: Importanța Humusului pentru cultura plantelor. (Urmare). — Partea literară: Dile de Noemvrie. Poezie de I. Th. Popovici. — Cîntece populare din Dobrogea. De Antoniu Mureșianu. — Sciri din țeară: Întrunirea liberalilor din București. — Întrunirea din București a partidului conservator ținută la eforie. — Diverse: Teranul la masa regelui. — Pentru direcțiunea generală a postelor. — Mulțumiri. — Localuri în București unde se poate ceti gaze a noastră. — Corespondență. — Bibliografie. — Anunț.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Februarie st. n.

Budapesta: 47 16 75 43 44

Căldurarul zilei.

11/28 Februarie 1892

Îllau: Vlasie. Gregorian: Serenus. Searcile: răsare 6.51, apune 5.55

Buletin meteorologic.

Sibiu, 21 Februarie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 760.0)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din prețînă			
750.0	0	-0.9	+10.9-1.2	SO

Din țeară 20 Februarie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura în Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	762	-0.5	---	---
Sătmar	765	+2.3	SO	2
Cluj	767	-5.0	---	---
Orșova	767	+1.8	S	1
Trad	764	+2.1	O	4
Panciova	762	+4.4	S	4

Sosiți în Sibiu.

La 22 Februarie n.

Hotel „Neurivier”. Hoszu, din Dej, Bondy, Szentpeteri, din Budapesta, Weiss din Wels, Rosenfeld, din Viena, comercianți. Hotel „Habermann”. Petru Cîndea din Zlatna.

Teatru orășenesc.

Astăzi, Luni, 22 Februarie nou.

„Gasparone”.

Operetă în 3 acte de I. Zell și R. Gené.

Martii, 23 Februarie nou.

„Der Vogelhändler”.

Operetă în 3 acte de M. West și L. Held.

Economic.

Agio vamal pentru luna lui Martie 1892 s'a statorit cu 17 1/2 procente.

Negocierile convenționale între Italia și Elveția. După-cum se anunță din Roma, acolo se așteaptă, că purparleurile între Italia și Elveția, ce se vor reîncheie pentru încheierea unei noue convenții comerciale, vor duce la o înțelegere, așa că va fi cu puțință a se prezenta camerei italiene noua convenție încă înainte de sărbătorile Pascilor.

Dunărea deschisă. Diarele din România anunță, că comunicațiunea pe Dunăre e deschisă pe toată întinderea ei.

Exportul vitelor române. În ședința camerei din Viena dela 4 Februarie st. n., un deputat austriac a depus pe birour petițiunile mai multor asociații, cerînd deschiderea graniței române pentru importul vitelor.

Piața cerealelor în România. Cetim în „Funcționarul Comercial”: Piața cerealelor este calmă, nu se face nici o cumpărătură. Grân pentru străinătate nu se întreabă avantajos. Se oferă însă pentru grâu până la 1800 de vagon. Cincuantin nou 1050—1075 vag.; porumbul nou 1020—1050 vag.; orzul 1000—1050 vag.; orzoaica 1075—1200 vag.; ovșul 1185—1150 vag. Singur ovșul are tendența spre urcare și este mai întrebăat. Porumbul este cerut numai de Germania în timpul din urmă, pentru-că noul tariful al căilor ferate germane, prin dispozițiunile Zollverein-ului, ieftinesce cu peste 150 de franci transportul unui vagon.

Cerealele în Germania. Guvernul german face cunoscut, că cerealele, precum și sîcara, și care nu vor fi de proveniență americană, austro-ungară sau bulgară, se vor considera ca marfă de transit. În cazul înș, când vor fi puse în comerț, vor plăti o taxă vamală de 50 mărci de tonă.

Deficitul recoltei din 1891 în Rusia s'a ridicat în cele 50 de guvern mente ale Rusiei europene până la 64,389.100 cuerte (aproape 128,778.200 hectolitre). Din acest total, 52 de milioane de cuerte trebuiesc imputate celor 17 provincii din centru și din Ostul Rusiei.

Firmă insolventă. Firma Emanoil Nettl din Jägerndorf și-a sistat plățile. Pasivele se urcă la 130.000 fl.

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Mihail Ukici-Vukicevici, comerciant în Natalinci; Eduard Beresteau, firmă comercială în Slatina; E. Seumacher, firmă comercială în București; Solomon Neumann, comerciant în București; Natan Mendl, comerciant în București; D. Mendl tapiter în București; Nicolae Constantinăscu, comerciant de coloniale în București; Hussar et Schaffer în București; Iosif Liebermann, comerciant în Sambor; Grünfeld et Bradeis, firmă comercială în Bielina; Francisc Volejnik, comerciant nelprotocolat în Bistritza (Moravia); T. (Tesia) Fried, comerciant în Lugoj; Mihail Figdor, comerciant în Viena; I. Ruzicska în Gradiște; Berthold Novak, băcan în Viena; Israil Kanner, comerciant în Stanislau.

Pretul mărfurilor.

Piața din Brașov, 19 Februarie n. Grâu frumos hect. fl. 8.50, de mijloc 8.—, mai slab 7.50, grâu mestecat fl. 5.70, sîcăr frumosă fl. 6.20, de mijloc fl. 6.—, mai slab —, orz frumos fl. 4.70, de mijloc 4.60, ovș frumos fl. 2.70, de mijloc 2.50, cucuruz fl. 4.60, mîlaia fl. 3.70, mazăre fl. 12.—, linte fl. 20, fasolea fl. 5.20, sîmînța de în fl. 10.—, sîm. de căneșă fl. 6.—, cartofi fl. 1.30, carnea de vită p. chilo 48 cr.; carnea de porc 48 cr., carnea de berbec — cr.

Tirgul de rîmări în Steinbruch. În 20 Febr. n. s'au notat: unguresci bîtrîni grii 46.— cr. până 47.— cr., unguresci grii tineri 49.— cr. până 49 1/2 cr., de mijloc 48.— cr. până 48 1/2 cr., ușori 46.— cr. până 47.— cr., marfă țerănească grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușori 45 1/2 cr. până 46 1/2 cr., romănesci, de Bakony, grii — cr. până — cr., transito grii — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grii 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 44 1/2 cr. până 45 1/2 cr., transito ușori 43 1/2 cr. până 44 1/2 cr.

Bursa de măruri din Budapesta dela 20 Febr. n. 1892.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	pînă		dela	pînă
Grâu						
Băntănesc vechiu	74	—	—	75	10.40	10.55
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	10.40	10.55
Grâu „Pesta”	74	—	—	75	10.35	10.50
Grâu de Alba-Reg.	74	—	—	75	10.40	10.55
„Bačica”	74	—	—	75	10.40	10.55
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sîmînțe, resti ori noue						
Sîcăr		60—72	9.75	10.30		
Ovăz	Nutretu de vîna de bere	60—62	6.10	6.80		
Ovăz	—	62—64	6.45	6.90		
Cucuruz (porumb)	băntă de alt soi	80—81	6.10	6.60		
Mei	—	75	5.65	5.60		
Hîrșcă	—	78	5.50	5.55		
	—	—	6.20	6.40		
Mărci pe 100 chilogr.						
Grâu	de primă. de toam. Maiu-Iun.	10.44	9.29	10.45	9.80	
Cucuruz	—	5.17	—	5.48	—	
Ovăz	de primă. de toam.	6.99	—	6.01	—	
Proiecte divarșe						
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	42—48	—	—	—	
„	roșie	55—61	—	—	—	
Olen de rap.	rafinat	47.50	38.50	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară	54.60	55.—	—	—	
Slănină	avîntată	42.—	43.—	—	—	
„	afumată	50.—	50.50	—	—	
Săa	—	34.—	35.—	—	—	
Prune	—	12.—	12.50	—	—	
Licitar	slavon, nou	15.50	16.—	—	—	
Miere	băntănesc brută	15.—	15.50	—	—	
„	galbină străcurată de Rosenau	37.—	38.—	—	—	
Oșară	—	189.	140	—	—	
Spirit	brut	21.25	21.75	—	—	
„	Prodiușe de spirit	24.—	24.50	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 22 Februarie n. 1892.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.25	vînd.	9.30
Lire turcesci	—	10.50	—	10.80
Imperiali	—	9.60	—	9.60
Rubla rusească	—	1.14	—	1.15

Bursa de Budapesta.

Din 00 Februarie 1892.

Renta de aur ung. 6 1/2 %	107.75
„ „ hărtie „ 4 1/2 %	107.75
„ „ hărtie „ 5 %	102.40
Imprumutul căilor ferate ung.	118.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	115.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	93.75
Bonuri rurale ung.	93.25
„ croato-slavone	—
Obligațiunile desp. regalilor	93.10
Imprumut cu premiu ung.	140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	134.—
Renta de hărtie austriacă	94.25
„ de aur austriacă	94.25
„ de aur austriacă	111.—
Losurile austriace din 1860	147.—
Acțiunile băncii austro-ungare	103.—
„ „ de credit ung.	340.—
„ „ de credit ung. austr.	307.70
Scrieri fonciare ale institut. de cred și economii „Albina”	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.58
Napoleon-d'ori	9.87
Mărci 100 imp. germane	57.90
Londra 10 Livres sterlingi	118.25

Bursa de Viena.

Din 20 Februarie n. 1892.

Renta de aur ung. 6 1/2 %	107.55
„ „ hărtie „ 4 1/2 %	107.55
„ „ hărtie „ 5 %	102.35
Imprumutul căilor ferate ung.	118.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	115.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	99.55
Bonuri rurale ung.	99.20
„ croato-slavone	105.—
Imprumut cu premiu ung.	140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	134.70
Renta de hărtie austriacă	94.90
„ de aur austriacă	94.46
„ de aur austriacă	111.—
Losuri austr. din 1860	148.—
Acțiunile băncii austro-ungare	104.—
„ „ de credit ung.	340.75
„ „ de credit ung. austr.	307.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.56
Napoleon-d'ori	9.83
Mărci 100 imp. germane	57.95
Londra 10 Livres sterlingi	118.80

Bursa de București.

Din 7 Febr. st. v. — 4 oare p. m.	Casna	Ultim
Renta rom. per 1875 5 1/2 %	99 3/4	—
Renta română amort. 5 1/2 %	98 3/4	—
„ (Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de stat. C. F. R. 6 1/2 %	101 1/2	—
Renta rom. (Rur. conv.) 6 1/2 %	274.—	—
Imprumutul municipal 5 1/2 %	—	—
Scrieri func. rurale 7 1/2 %	97 1/2	—
Scrieri func. rurale 6 1/2 %	102—	—
„ urbane 7 1/2 %	101—	—
„ 6 1/2 %	92 1/2	—
„ 5 1/2 %	88—	—
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.)	—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)	—	—
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vîrs.)	—	—
Soc. rom. de reasig.	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vîrs.)	—	—
Oblig. Cassai Pensionilor	—	—
Agio	—	—
„ Schim	—	—
Londra 8 luni	—	—
„ cek	—	—
Berlin 3 luni	—	—
„ cek	—	—
Paris 3 luni	—	—
„ cek	—	—
Viena	—	—
Agio	—	—

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necsa.